

FORSLAG TIL PLAN FOR UTVIDET DATAINNSAMLING FRA FISKEFLÅTEN

1 Innledning

Fiskeridirektoratet foreslår plan for utvidet datainnsamling fra fiskeflåten, med formål å samle inn bedre posisjons- og innsatsdata fra den minste fiskeflåten. Forslaget er begrunnet i behov for mer data, som grunnlag for arealforvaltning, forskning, statistikk, regulering og kontroll. Fiskeridirektoratet peker i denne sammenheng også på bestilling fra Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) om å utarbeide en plan for datainnsamling fra fiskeflåten, samt pågående prosess for endring av forskrift om elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy under 15 meter (kystfiskeappen).

I bestillingen fra NFD støtter departementet anbefalingen¹ om å samle inn bedre posisjons- og innsatsdata fra den minste flåten. Dataene fra flåten under 15 meter vil gi økt kunnskap om datafattige bestander langs kysten og gi bedre forvaltning av disse bestandene. Spesielt gjelder dette for de stasjonære bestandene. Kunnskapen vil blant annet sette forvaltningen i stand til å oppdage faresignaler på et tidligere tidspunkt. NFD viser også til at posisjons- og innsatsdataene vil ha stor nytteverdi for den marine arealforvaltningen, i næringens eget arbeid med å oppfylle MSC-vilkår og for ressurskontrollen, og at det er viktig å se helhetlig på forvaltningens behov på data, slik at samme rapporteringsløsning kan tjene flere formål.

Videre støtter departementet tilrådingen om å velge rapporteringsløsning basert på tilgjengelig teknologi, slik at datainnsamlingen kan starte relativt raskt, evt. at kravene implementeres trinnvis. For fartøy over 15 meter største lengde er det allerede etablert et regime for posisjonsrapportering (VMS) og elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata (ERS)² som dekker behovene knyttet til posisjons- og innsatsdata. I dette forslaget har vi trukket veksler på eksisterende rapporteringskrav og -systemer, med fokus på å dekke behovet for posisjons- og innsatsdata fra fartøy under 15 meter største lengde.

Det er viktig å velge en løsning som sikrer at Havforskningsinstituttet kan nyttiggjøre seg dataene i sitt arbeid. Havforskningsinstituttet har deltatt i utarbeidelsen av forslaget med tanke på å sikre data som er nødvendig for deres formål.

Gjennomgangen av databehovet fra fartøy under 15 meter innebærer også at vi ser det naturlig å foreslå noen endringer på rapporteringskravene for de største fartøyene.

2 Behov for data

Behovet for å kunne dokumentere fiskeflåtens aktivitet er økende. Dette er blant annet aktuelt i forbindelse med interesseavveining og arealplanlegging i kystsonen, ved miljøsertifisering (The Marine Stewardship Council m.fl.) av fiskerier og ressursuttaket, og ikke minst for å sikre en bærekraftige forvaltning av alle viltlevende marine ressurser og dermed oppfylle våre egne lovgitte krav. Behovene kommer fra flere hold, men er sammenfallende i innhold.

---

¹ Brev fra Fiskeridirektoratet til NFD av 26. mars 2018 om «Oppdrag i tildelingsbrevet til Fiskeridirektoratet – plan for datainnsamling». Likelydende brev er også sendt til NFD fra Havforskningsinstituttet.

² Fartøy over 12 meter største lengde som fisker utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen i Skagerrak er omfattet av tilsvarende krav.

Nedenfor beskrives nærmere hvorfor det er behov for både posisjonsdata og data om fangst og innsats fra alle norske fiskefartøy, også de under 15 meter, samt at oppløsningen på data må være høy.

2.1 Forvaltningsprinsippet

I henhold til havressursloven § 7 skal det kontinuerlig vurderes «*kva slags forvaltningstiltak som er nødvendige for å sikre ei berekraftig forvaltning av dei viltlevande marine ressursane*». For å oppfylle dette forvaltningsprinsippet er det nødvendig å overvåke den enkelte bestand og med jevne mellomrom vurdere tilstanden. Denne vurderingen danner grunnlag for iverksettelse av tiltak som anses som nødvendig for å sikre en bærekraftig forvaltning.

For å følge opp forvaltningsprinsippet på en effektiv måte har Fiskeridirektoratet etablert flere tabeller som utgjør et helhetlig system for å følge opp forventningen om økosystembasert fiskeriforvaltning:

- Bestandstabellen,
- Fangsttabell for datafattige bestander og
- Fiskeritabellen.

Bestandstabellen gir en oversikt over de viktigste artene og bestandene for norsk fiskeri. Tabellen gir oversikt over relevante problemstillinger og forvaltningsutfordringer for disse bestandene. Videre danner den grunnlag for å prioritere behovene for nye eller reviderte forvaltningstiltak.

Forvaltningen av de økonomisk viktigste fiskeressursene kjennetegnes ved stor innsats i bestandsovervåking, analytiske bestandsvurderinger, internasjonal rådgivning og omfattende forvaltnings- og kontrollinnsats. For disse artene er forvaltningsprinsippet utvilsomt oppfylt. Tilsvarende gjelder også for de artene som årlig behandles i reguleringsmøtet eller i andre fora hvor bestandssituasjonen naturlig diskuteres.

[Fangsttabell for datafattige bestander](#)³ lister derimot opp de artene hvor forvaltningsprinsippet ikke er tilstrekkelig oppfylt. Det som kjennetegner disse artene er at kunnskapsgrunnlaget og datatilfanget er begrenset, både når det gjelder fiskeriuavhengige data (forskning) og fiskerihavhengige data (rapporterte data fra næringen). Dette gjelder både arter som det drives fiske etter av et visst omfang og arter som utgjør bifangst av marginalt eller sporadisk omfang.

For flere av de datafattige artene er det foretatt vurderinger i henhold til forvaltningsprinsippet. Vurderingene er gjort basert på de data vi har tilgjengelig fra fisket, referanseflåten eller relevante forskningstokt. For disse artene er det laget enkle artsspesifikke indikatorer med mål om å belyse utviklingen over tid. Med et bedre datagrunnlag vil målet om bærekraftig forvaltning av disse artene sikres bedre.

---

³ Dette gjelder arter det i dag blir høstet av, men tabellen vil også kunne inkludere arter som det potensielt kan utvikles høsting av.

Skal vi kunne iverksette nødvendige og målrettede tiltak for disse bestandene har både forskningen og forvaltningen behov for mer data og kunnskap. Dette gjelder både arter som høstes i et direkte fiske og bifangstarter. Spesielt har vi behov for å vite hvor fiskeriaktivitet foregår (posisjonsdata) og innsatsdata fra alle fartøy som driver fiske i norske farvann. En bedre geografisk oppløsning av slike data vil også bedre kunnskapen om beskatning av eventuelle lokale bestander eller bestandskomponenter.

2.2 Havforskningsinstituttets rådgivning

Havforskningsinstituttet gir råd om tilstanden til bestander og arter i ulike sammenhenger og basert på ulike datakilder. I tillegg til egne tokt, data fra referanseflåten eller spesielle undersøkelser utgjør data innsamlet via Fiskeridirektoratet den viktigste datakilden. For den havgående flåten har en både sluttseddeldata og elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata, mens for kystfiskeflåten finnes det kun sluttseddeldata. For å få mer kunnskap om bestandsstørrelse, utbredelse, etc. for de kystnære bestandene trengs det mer data fra fiskeriene som foregår langs kysten. Problemstillingen i det kystnære fisket kan være betydelig mer komplisert enn for fisket som foregår utaskjærs (små bestander, sjeldne arter, stor geografisk diversitet, genetisk differensiering, konkurrerende arealbruk) noe som også gjør databehovet mer omfattende.

Generelt er det tre type informasjon Havforskningsinstituttet trenger;

- 1) hvor mye (kg/antall) som blir fisket av en bestand,
- 2) hvor og når fisket foregår, og
- 3) hvor mye innsats som kreves for å få denne fangsten.

Oppløsning i tid og rom samt kvalitet (nøyaktighet/pålitelighet) på disse tre parameterne er bestemmende for nytteverdien og bruksområdet av dataene. Oppløsning og kvalitet vil ganske sikkert henge sammen, slik at for noen parametere vil høy oppløsning føre til lav kvalitet, mens for andre parametere vil en kunne oppnå både høy oppløsning og høy kvalitet.

Ideelt sett ønsker Havforskningsinstituttet at disse tre parameterne blir registrert for hver enkelt fiskeoperasjon, slik det blir gjort i det elektronisk rapporteringssystemet for den havgående flåten (med enkelte unntak). Vi ser imidlertid det praktiske problemet for kystfiskeflåten under 15 meter som ofte benytter flere redskap i fisket innenfor samme døgn. En praktisk tilnærming kan da være et krav om elektronisk innsending av samlet fangst og innsats for det enkelte fartøy innenfor samme fiskerilokasjon per dag i fiske med andre redskap enn trål, not og snurrevad.

2.3 Interesseavveininger og arealplanlegging i kystsonen

Det er stadig økende aktivitet i kystsonen, og disse aktivitetene konkurrerer om et begrenset og ofte overlappende areal i kystsonen. Det blir mange interesser som skal ivaretas og avveies mot hverandre, og i disse prosessene vil det være økende behov for å kunne dokumentere fiskerinæringens aktivitet og fremtidige behov for areal.

Fiskeridirektoratet skal arbeide for å sikre videre utviklingsmuligheter for fiskeri- og akvakulturnæringene. Et sentralt virkemiddel er å dokumentere kunnskapsgrunnlag for

arealbehovet til næringene og å formidle dette til planmyndighetene. I dag samler vi inn data om fiskefelt og gyteområder gjennom intervjubaserte undersøkelser blant fiskere. Dette presenteres i Fiskeridirektoratets kartverktøy som Kystnære fiskeridata.

Med økende press fra ulike brukere er det et generelt behov for bedre oppløsning av kystnære fiskeridata, og for å ivareta vår rolle på en best mulig måte arbeides det med å forbedre kvaliteten på dataene, effektivisere innsamlingen og koble tilgjengelige datakilder (AIS, landings- og sluttседler, data fra kystfiskeappen, innmeldte faststående redskap, innmeldte lås osv.) til kartverktøyet. Det å kunne få tilgang til posisjonsdata fra båter under 15 meter vil gi sikrere og mer robuste data, med bedre kvalitet. Dette er mellom annet vesentlig for å kunne ivareta denne delen av fiskeflåtens reelle behov for areal i kystsonen.

Posisjonsdataene vil bli kartfestet og formidlet gjennom kystnære fiskeridata, og dermed også digitalt tilgjengelige for kommunene. En gevinst for fiskerne er at bedre data vil gi kommunene et bedre kunnskapsgrunnlag for å ta hensyn til fiskeriinteressene i arealplanprosesser. Det setter også Fiskeridirektoratet bedre i stand til ivareta denne delen av fiskeflåtens reelle behov for areal i kystsonen gjennom oppfølgende dialog med kommunen.

2.4 Ulike sertifiseringsordninger og forventninger fra forbruker

En rekke markeder krever etter hvert at fiskerier, ressursuttaket og bestander sertifiseres for å få tilgang. Den mest kjente og vanligste standarden i Norge og for norsk fiskerinæring er MSC, men det finnes også en rekke andre sertifiseringsordninger.

I dag er en rekke norske fiskerier sertifiserte etter MSC standarden. Forbrukere og matvarekjeder stiller etter hvert strenge krav til bærekraft for de produktene de kjøper, og MSC merket er en garanti for forbrukeren at produktet kommer fra et bærekraftig fiskeri. Det er næringen selv som står for disse prosessene, i hovedsak gjennom Norges Fiskarlag. Forvaltningen har ingen offisiell rolle, men bidrar med tilgjengelige data og kunnskap i prosessen.

I tillegg til å oppfylle de fastsatte standardene stilles det også vilkår som må oppfylles for å beholde sertifikatene. Vi registrerer at en rekke av disse vilkårene er direkte eller indirekte knyttet til manglende data fra fiskeflåten, og hovedsakelig fra fartøy under 15 meter største lengde. Dette er gjerne data som ikke er omfattet av gjeldende rapporteringskrav.

Forventningene fra forbruker om å kunne dokumentere bærekraft, lovlighet, forhold rundt utøvelsen av fisket og hvor fisken faktisk kommer fra er økende. Dette kommer til uttrykk gjennom interesseorganisasjoner mv.

Posisjon og data om fangst og innsats fra fartøy under 15 meter vil gi bedre datagrunnlag i miljøsertifiseringsprosesser.

3 Dagens datatilfang

Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet mottar og samler inn data, som benyttes i arbeidet med å følge opp forvaltningsprinsippet. Av de fiskeriavhengige dataene er særlig Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister viktig. Basert på disse dataene kan vi

Endelig dokument per 12. oktober 2018

følge utviklingen av hvor mye som landes av den enkelte bestand. Andre fiskeriavhengig data hentes fra referanseflåten. Elektroniske fangst- og aktivitetsdata er også viktig, men vi mottar i dag data kun fra de største fartøyene.

I tillegg gjennomfører Havforskningsinstituttet fiskeriavhengige tokt hvor det samles inn data. Disse dataene går sammen med ovenfornevnte data inn i ulike vurderinger.

Videre samler vi inn data om fiskefelt og gyteområder (kystnære fiskeridata) gjennom intervjubaserte undersøkelser blant fiskere. Dette er kunnskap som er viktig for å synliggjøre kystflåtens behov for areal.

Nedenfor gis en oversikt over data som allerede er tilgjengelig fra fiskeflåten under 15 meter.

3.1 Posisjonsrapportering og elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata

Fartøy på eller over 12 meter største lengde er pålagt krav om posisjonsrapportering og krav om elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata (ERS)⁴ ved fiske i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjen.

3.2 Automatisk identifikasjonssystem (AIS)

Fartøy under 15 meter med adgang til å delta i kvoteregulert fangst av kongekrabbe er pålagt å «være utstyrt med typegodkjent automatisk identifikasjonssystem (AIS, klasse A eller B)».⁵ Av samme bestemmelse fremgår det at «AIS systemet skal holdes i gang til enhver tid gjennom hele kvoteåret». Unntak er gjort for vedlikehold av systemet, verkstedsopphold eller dersom fartøyet skal være uvirksom i mer enn 14 dager. Det påligger fisker å sende melding til Fiskeridirektoratet om dette før strømmen brytes.

AIS fungerer slik at signaler inneholdende informasjon om identitet, posisjon, fart, kurs, osv. sendes fra utstyret uten tanke om bestemte mottakere. Disse signalene kan plukkes opp av satellitter, basestasjoner eller andre fartøy med AIS utstyr. Rekkevidden på disse signalene avhenger av AIS utstyret, installasjoner mv.

3.3 Kystfiskeappen - Landingsmelding

Norske fartøy mellom 13 og 15 meter er pålagt å sende landingsmelding senest 2 timer før anløp mottaksanlegg eller landingssted. Dette kravet gjelder også for fiskefartøy under 13 meter som er gitt dispensasjon for kaisalg, for veiing av fangst ved landing, for samtidig undertegning av seddel ved landing, fartøy som driver fiske med trål, fangst av kongekrabbe eller skjell eller driver fiske og fangst i Svalbardsonen.⁶

---

⁴ Forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy (ERS forskriften).

⁵ Forskrift 18. desember 2017 nr. 2120 om regulering av fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område øst for 26 grader øst mv. i 2018.

⁶ Forskrift 19. desember 2014 nr. 1822 om elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy under 15 meter.

4 Forslag til plan for utvidet datainnsamling

Det økende behovet for mer data fra den kystnære flåten er beskrevet i avsnitt 2 «Behov for data», og vi presenterer i dette kapitlet en plan for utvidet datainnsamling. Den foreslåtte rapporteringsløsningen har som formål å sikre innsats- og posisjonsdata fra fartøy under 15 m største lengde på en effektiv måte.

For å sikre høy kvalitet og kontinuitet i den pålagte rapporteringen stilles det detaljerte krav til det utstyr (godkjente leverandører av teknisk utstyr, programvare og installasjon av disse) som skal benyttes og detaljerte krav om rapportering av posisjon, fangst, aktivitet og innsats for fartøy over 15 meter.

I denne gjennomgangen er det først og fremst behovet for tilsvarende data av høy kvalitet fra de mindre fartøyene som er fremstilt. Vårt forslag er basert på eksisterende løsninger og teknologi, slik at datainnsamlingen kan starte raskt. Vi foreslår også enkelte endringer som vil gjelde de største fartøyene.

Samtidig er det viktig å ha med seg at den teknologiske utviklingen går raskt, og hva som er teknisk mulig har endret seg mye siden kravene til posisjonsrapportering og elektronisk rapportering av fangst- og aktivitetsdata ble innført for de største fartøyene. Vi ønsker derfor å være teknologinøytral i valg av løsninger. Med det mener vi at en rekke ulike løsninger og teknologier kan velges, så lenge disse oppfyller de krav forvaltningen stiller. Vårt forslag til rapporteringsplikt setter de kvalitetskrav, både teknisk, sikkerhetsmessig og innholdsmessig som vi har behov for. Systemleverandører kan basert på disse kravene utvikle produkter som de kan tilby til næringen.

4.1 Posisjonsrapportering

Vi foreslår å benytte eksisterende løsninger for posisjonsrapportering ved innføring av rapporteringskrav for fartøy under 15 meter.

Gjennomgangen nedenfor peker på behovene for en bedre geografisk oppløsning av dataene som samles inn fra fartøy under 15 meter. Sluttseddelen gir opplysninger om fartøyets viktigste fangstlokasjon for turen. Denne fangstlokasjonen, 60 x 30 minutter, er kun en grov og upresis tilnærming til hvor fartøyet faktisk har drevet fiske og hvor fangsten faktisk er tatt. Området kan omfatte mange lokaliteter, og erfaringsmessig vet vi også at oppgitte fangstområdet kan være det område fiskeren vanligvis fisker i, og ikke nødvendigvis det området fisket reelt sett har foregått i.

Gjeldende krav til posisjonsrapportering for fartøy over 15 meter fremgår i forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy (ERS forskriften). Forskriften angir hvilke meldinger som skal sendes, hvor ofte de skal sendes og setter krav til utstyr og installasjon.

For å dekke inn de beskrevne behovene for posisjonsdata foreslår direktoratet at det stilles tilsvarende krav til rapportering for alle norske fartøy.

4.1.1 Innhold i rapporten

Gjeldende krav til posisjonsrapportering for fartøy over 15 meter dekker ulike forsknings- og forvaltningsbehov. Meldingens innhold er beskrevet i ERS forskriften § 8 tredje ledd hvor det heter at:

«Melding om posisjon skal inneholde følgende opplysninger:

- a) Entydig identifikasjon av fartøyet,*
- b) fartøyets geografiske posisjon i rapporteringsøyeblikket med en posisjonsfeil på under 500 meter med et konfidensintervall på 99 %,*
- c) dato og tidspunkt for fartøyets posisjon,*
- d) fart og kurs i rapporteringsøyeblikket og*
- e) identifikasjon av hvilken rapporttype som sendes»*

Når det gjelder kravet til posisjonens nøyaktighet, jf bokstav b), tilsier teknologiutviklingen at det kan stilles økt krav til nøyaktighet. Vi foreslår likevel ingen endringer på dette punktet på nåværende tidspunkt.

Bokstav e) omhandler såkalte mem-koder. Disse kodene sier noe om status for meldingen, og kan indikere om meldingen er fra et område med eller uten dekning («Normal» eller «Stored») eller om sender om bord i fartøyet har tekniske problem eller sender slått av.

Fiskeridirektoratet foreslår at det stilles tilsvarende krav til innhold i posisjonsrapporter fra alle norske fiskefartøy uavhengig av fartøyets største lengde.

4.1.2 Krav til frekvens

Hovedregelen er at posisjonsrapportene sendes automatisk en gang per time. Ved fiske i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene er kravet hver halvtime, mens fartøy som høster tare skal sende posisjonsrapporter minst hvert 10. minutt.

Kostnadene for posisjonsrapporteringen varierer etter hvilken sendertype som benyttes og hvilken kontrakt fisker har inngått med leverandør. Noen sendere krever betaling per rapport, mens leverandører av andre typer utstyr benytter faste månedlige kostnader gitt en frekvens innenfor visse intervaller (sendere som kommuniserer meldinger ved hjelp av iridium satellitt, bredbånd, GPRS og VHF). Nye typer sporingsutstyr er satt opp til å kunne kommunisere posisjonsrapporter via satellitt og GPRS, ved at de automatisk velger billigste kommunikasjonsmetode. Slikt utstyr har da dekning både til havs og kystnært.

Anskaffelse av godkjente sendere for posisjonsrapportering via satellitt har i dag en kostnad i størrelsesorden 18-30.000 kr for dyreste type utstyr. Eksempler på slikt utstyr er sendere som kommuniserer via Inmarsat-C, Iridium, eller kombinerer Iridium og GPRS. I tillegg kommer installasjonskostnader.

Kommunikasjonskostnadene for denne type avansert utstyr vil variere fra en kostnad på 8-9.000 kr per år for fartøy som benytter Inmarsat og Iridium. Fra leverandør har vi fått oppgitt at fartøy som benytter sendere som kommuniserer posisjonsrapporter både via Iridium og GPRS i gjennomsnitt vil ha kommunikasjonskostnader på om lag 4.500 kr i året.

Endelig dokument per 12. oktober 2018

I den andre enden finner man rimeligere kommunikasjonsløsninger som benytter VHF nettet levert av Telenor Maritim Radio. En slik sender koster i størrelsesorden 10.000 kr i anskaffelse. Årlige kommunikasjonskostnader er i dag i størrelsesorden 8.500 kr. Nyere kommunikasjonsløsninger som kommuniserer via GPRS koster i dag 15–18.000 kr i anskaffelse. Årlige kommunikasjonskostnader er anslått til i overkant av 3.000 kr.

Kostnadene ovenfor er basert på dagens krav til minst en posisjonsrapport i timen. Noen leverandører oppgir at frekvensen kan økes til 4 ganger i timen uten at månedlige kommunikasjonskostnader økes. Andre leverandører sier at økt frekvens vil medføre økende månedlige kostnader, men prisen per rapport vil bli redusert.

Alle sendere som i dag er godkjent for sporing av fiskefartøy kan også benyttes til å kommunisere ERS meldinger (men ikke alle er satt opp for dette formålet).

Posisjonsrapporter gir i dag informasjon om hvor et fiskefartøy befinner seg når rapporten sendes. Videre kan vi ut ifra informasjon om fart og retning som følger rapportene gjøre antagelser om fartøyets aktivitet. Den vesentlig høyere frekvensen på AIS data gjør det i dag mulig ved hjelp av dataanalyse å gjenkjenne fangstaktivitet. Dette betyr blant annet at ulovlig aktivitet innenfor stengte områder eller feilrapportering av fangst i ulike lands soner enklere kan avdekkes. Posisjonsrapporteringen vil få vesentlig mer bevismessig tyngde i oppfølgingen av ulovlige forhold. Slik bruk av data er ikke mulig med dagens krav til minst en posisjonsrapport i timen.

Samtidig er det behov for data av høy oppløsning fra kystnære områder. Det er snakk om geografiske avstander som ikke vil dekkes tilstrekkelig med dagens frekvenser for posisjonsrapportering. I områdene som kystnære fartøy opererer i er det relativt kortere avstander mellom havn og fiskeplass og mellom de ulike fiskeplassene, og det er derfor behov for posisjonsrapport oftere enn en gang i timen.

Når det i dag samtidig finnes kommunikasjonsløsninger som kommuniserer via bredbånd, og GPRS og dette er tilgjengelig langs kysten og til dels ganske langt fra land tilsier det at man også bør vurdere kravet til frekvens på sending av posisjonsrapporter for fiskefartøy på nytt.

Dette er også aktuelt for de større havgående fartøyene.

For å dekke de behov som er skissert innledningsvis er Fiskeridirektoratets primære standpunkt at posisjonsrapporter skal sendes minst hvert 5 minutt. Fortsatt høye kostnader for fartøy som til havs kommuniserer posisjonsrapporter via satellitt tilsier imidlertid at frekvensen bør settes lavere når fartøyet er utenfor bredbånd / VHF nettet / telefondekning.

Det bemerkes samtidig at den raske utviklingen av teknologien og endringer i kostnadsbilde tilsier at det er hensiktsmessig å evaluere frekvens på posisjonsrapporter løpende.

Fiskeridirektoratet foreslår at posisjonsrapporter for alle norske fiskefartøy uavhengig av lengde skal sendes inn hvert 5 minutt. Når fartøy kun kan kommunisere slike meldinger vha satellitt settes kravet til hvert 10 minutt.

4.1.3 *Krav til utstyr og installasjon*

Når det gjelder dagens krav til utstyr og installasjon for fartøy under 15 stilles det kun krav om å benytte en applikasjon (Kystfiskeappen) utviklet av Fiskeridirektoratet på smarttelefon eller nettbrett ved rapportering av landingsmelding og krav om at kongekrabbefartøy skal være utstyrt med AIS sender klasse A eller B.

Nye krav om rapportering av posisjon, innsats og fangstdata for fartøy under 15 meter i fremtiden må utformes på en slik måte at informasjonen som tilveiebringes har en kvalitet som dekker behovet for kontroll av fiskeri i sann tid og kan benyttes til analyser, statistikk og rådgivning for ulike bestander i ettertid. Dagens krav til fartøy over 15 meter fremgår av forskrift 24. mars 2010 nr 454 om krav til utstyr og installasjon av posisjonsrapporteringsutstyr. Videre er det forbud mot å slå av, skade, ødelegge eller på annen måte manipulere posisjonsrapporteringsutstyret. Det stilles også krav til ansvarshavende om bord på fartøyet, jf ERS forskriften § 3.

Fiskeridirektoratet har testet og godkjent ulike typer utstyr for posisjonsrapportering.⁷ Per i dag er posisjonsrapporteringsutstyr som benytter satellittkommunikasjon (Inmarsat og Iridium) eller som kan sende de pålagte rapporter via telefon (GPRS) eller VHF nettet (VHF-Data) godkjent. Godkjent utstyr kan være sertifisert til bruk i bestemte områder.

VHF-datautstyr fra Telenor Maritim Radio er for eksempel kun sertifisert til bruk innenfor A1 området i NØS og Inmarsat har begrensninger i nordområdene.

Fisker må selv bestemme hvilket utstyr som skal anskaffes og installeres basert på hvor fartøyet skal være aktivt. Dersom et fartøy gjentatte ganger går utenfor området utstyret er sertifisert for vil fisker måtte anskaffe utstyr som oppfyller kravene. Erfaringsvis er det likevel steder som det sertifiserte utstyret skal dekke hvor fartøy ikke oppnår kontakt med satellitt eller landstasjon. Dette er særlig aktuelt i spesielle dype fjorder med høye fjell.

For å redusere skadene av slike «blind spots» stilles det krav om at utstyret som benyttes kan lagre en viss mengde rapporter dersom det ikke oppnås kontakt med landstasjon eller satellitt. Utstyret skal også automatisk sende lagrede rapporter når kontakt er gjenopprettet eller fartøyet igjen er innenfor dekningsområdet. Rapportene merkes i slike tilfeller slik at det tydelig fremgår hvilke posisjonsrapporter som er sendt i sanntid og hvilke som er lagret om bord og ettersendt.

Leverandør av utstyret har også meldt inn firmanavn og adresse på godkjent installatører av den enkelte type utstyr til Fiskeridirektoratet. Utstyr kan bare installeres av godkjent installatør. Programvare er passord beskyttet og selve senderen er også plombert med unike etiketter utstedt av Fiskeridirektoratet (disse skal kontrolleres ved inspeksjon).

Fiskeridirektoratet foreslår at gjeldende krav til utstyr og installasjon for fartøy over 15 meter største lengde gjøres gjeldende for alle norske fiskefartøy.

---

⁷ [https://www.fiskeridir.no/Yrkesfiske/Rapportering/Fartoev-over-15-meter-med-flere/Posisjonsrapportering.](https://www.fiskeridir.no/Yrkesfiske/Rapportering/Fartoev-over-15-meter-med-flere/Posisjonsrapportering)

4.1.4 Oppsummering krav til posisjonsrapportering

Fiskeridirektoratet foreslår at gjeldende krav til posisjonsrapportering for fartøy på eller over 15 meter største lengde gjøres gjeldende for alle norske fiskefartøy ved at;

- melding om posisjon skal sendes til Fiskeridirektoratet, med identifikasjon av fartøyet, dato og tidspunkt for fartøyets posisjon, samt fart og kurs i rapporteringsøyeblikket,
- melding om posisjon skal inneholde identifikasjon av rapporttype (mem-kode),
- det foreslås ingen endringer i kravet til nøyaktighet for fartøyets geografiske posisjon i rapporteringsøyeblikket, og
- dagens krav til utsyr og installasjon gjøres gjeldende for alle fartøy uavhengig av lengde.

Det foreslås videre for alle fiskefartøy at;

- melding om posisjon skal sendes inn hvert 5 minutt. Når fartøy kun kan kommunisere slik melding vha. satellitt skal melding om posisjon sendes inn hvert 10. minutt.

AIS utstyret sender ut signaler som inneholder bl.a. informasjon om identitet, posisjon, fart, kurs osv., og frekvensen på utsending av signaler er vesentlig høyere enn det vi foreslår her.

Signalene fra AIS utstyret sendes imidlertid ut uten tanke på bestemte mottakere, og det gis ingen tilbakemelding på om signalene er fanget opp. Egenskaper ved AIS-utstyret og ved installasjon av systemet kan være bestemmende for hvilke signaler som plukkes opp, men fartøyene kan også være i områder med «blind spots». AIS har per i dag ikke et system for å lagre rapporter, som deretter kan sendes når det oppnås kontakt med mottaker. Signalene inneholder videre ikke informasjon om rapporttype (ref. 4.1.1 punkt e)).

4.2 Fangst-, aktivitet og innsatsdata

Vi foreslår å benytte eksisterende løsninger for elektronisk rapportering ved innføring av rapporteringskrav for fartøy under 15 meter.

Gjeldende krav til elektronisk rapportering av fangst og innsatsdata for fartøy over 15 meter fremgår av ERS forskriften. Forskriften angir ulike rapporter som fisker er pålagt å sende, samt tidsfrister og beskrivelse av innhold. Et fartøy som kun fisker i norske farvann skal i henhold til ERS forskriften sende tre typer meldinger; melding om havneavgang (DEP), melding om fangst (DCA) og melding om ankomst havn (POR).

For å dekke inn de beskrevne behovene for fangst-, aktivitet- og innsatsdata foreslår direktoratet at det stilles tilsvarende krav til rapportering for alle norske fartøy.

For å lette hverdagen for fisker, mottaker, kjøper og salgslag vil Fiskeridirektoratet tilgjengeliggjøre slike meldinger for salgslagene slik at den innsendte informasjonen kan benyttes til å forhåndutfylle landings- og sluttseddel. Dette vil bidra til å øke kvaliteten på landings- og sluttseddeldataene, samtidig som at seddelen kan fylles ut og signeres raskere.

4.2.1 *Melding om havneavgang (DEP).*

Melding om havneavgang skal i dag sendes senest 2 timer etter havneavgang, men før fisket starter. I denne meldingen skal det angis hvilken havn man forlater, når havn forlades, kvantum om bord, tidspunkt og posisjon for planlagt fiskeriaktivitet, hvilken type aktivitet (fiske, omlasting, setting av redskap mm) samt hvilken målart man intenderer å fiske etter.

Denne meldingen gir et klart og entydig signal til kontrollmyndigheter om at man forlater havn med intensjon om å drive fiskerirelatert virksomhet. Meldingen må derfor også bli gjort gjeldende for fiskefartøy under 15 meter.

Gjennom automatisering og forhåndsutfylling av enkelte dataelementer i denne meldingen kan rapporteringen forenkles. For den aktuelle fiskeflåten er gjerne målart lik fra den ene turen til den andre, likeledes for planlagt aktivitet og område. Det overlates til leverandørene å utarbeide tekniske løsninger som gjør det enklest mulig for fisker å sende denne rapporten.

For kystnære fartøy vil en 2 timers frist innebære at meldingen gjerne sendes kort tid før fisket starter. Dersom meldingen skal fungere som en forhåndsvarsel for en planlagt aktivitet er det mer naturlig at meldingen sendes før fartøyet forlater havn.

Fiskeridirektoratet foreslår at melding om havneavgang (DEP) gjøres gjeldende for alle norske fiskefartøy og at meldingen skal sendes før fartøyet går fra land. Dette kravet bør gjelde alle norske fartøy.

4.2.2 *Melding om fangst*

Fartøy over 15 meter skal daglig sende melding om fangst (DCA). Fartøy som fisker med aktive redskap (trål, not, snurrevad) skal oppgi en rekke detaljer knyttet til den enkelte fangstoperasjon. Fartøy som fisker med passive redskap (garn, line og teiner) tillates å sende aggregert fangst og innsatsdata per fangstdøgn.

Det er tre typer informasjon Havforskningsinstituttet trenger for å kunne gi gode råd om bestandene;

- a) hvor mye som blir fisket av en bestand,
- b) hvor og når fisket foregår, og
- c) hvor mye innsats som kreves for å få denne fangsten.

Havforskningsinstituttet ønsker at disse tre parameterne blir registrert for hver enkelt fiskeoperasjon for alle fartøy uavhengig av redskap. Det vil si at denne informasjonen må registreres i forbindelse med fangstoperasjonen, og at det ikke vil være hensiktsmessig å utvide landings- og sluttseddel til å inneholde denne type informasjon. Ved å registrere på fangsttidspunktet kan en knytte fangsten til fangstområde, fangsttidspunkt og innsats i fisket i langt større grad enn det som er mulig på sluttseddel.

For å beregne CPUE trenger vi innsatsdata i tillegg til fangstdata, og innsats og fangst må være «kompatible». Innsats kan grovt sett måles som et produkt av en redskapsspesifikasjon og fisketid. Ved registrering av start- og sluttidspunkt for en fiskeoperasjon (ref punkt b) vil vi automatisk få nøyaktig fisketid. Sammen med en spesifikasjon av redskapstype og redskapsmengde vil dette gi et mål på innsatsen for den enkelte fiskeoperasjon. Når vi knytter

denne informasjonen til fangstdata for den enkelte fiskeoperasjon (mengde, kg/antall), kan CPUE beregnes.

Når det gjelder redskapstype så kan denne registreres med forskjellige grader av detaljering. Her gjelder det å finne en spesifisering som er tilstrekkelig detaljert, men uten at det går på bekostning av kvaliteten. Hvilken detaljeringsgrad på redskap som vil være tilfredsstillende for Havforskningsinstituttet må utredes nærmere.

På sikt kan en se for seg å kombinere dette med redskapsmerking (RF ID ol).

Drøftingen ovenfor indikerer et behov for høy oppløsning i rapporteringen av fangst og innsatsdata fra kystfiskeflåten som fisker med passive redskap. Posisjon for den enkelte linestubb og garnlenke er nødvendig, i tillegg til detaljer knyttet til redskap (mengde, type, maskevidde mm), tiden redskaperen har stått i sjø, samt fangstutbytte fordelt på art er viktig informasjon for forskningen og forvaltningen.

Rapportering per fangstoperasjon kan også bidra til å effektivisere oppfyllelse av kravet om å rapportere setting av redskap (posisjon mm) og informasjon om avsluttet fangstoperasjon til kystvaktentralen.⁸ Dette kravet gjelder i dag deler av flåten. Dersom vi kan kombinere rapportering av slik aktivitet i ERS vil vi få langt bedre oversikt over samlet aktivitet for alle norske fartøy. Samtidig forenkles rapporteringsforpliktelsene for fartøyene. I dag er innmeldte data tilgjengelig i BarentsWatch verktøyet Fishinfo, men kvaliteten er ikke alltid god ettersom ikke alle fartøy følger opp kravet om å melde fra om avsluttet fangstoperasjon.

Behovet for tilsvarende oppløsning på data for fartøy over 15 meter er tilsvarende.

Fiskeridirektoratet foreslår at krav til rapportering av fangstoperasjon og innsending av melding om fangst (DCA) gjøres gjeldende for alle norske fiskefartøy. I tillegg foreslås det at adgangen til å rapportere fangst per dag i det videre begrenses til fiskefartøy under 15 meter i fiske med andre redskap enn trål, not og snurrevad. Fartøy under 15 meter som benytter andre redskap enn trål, not og snurrevad skal likevel angi opplysningene per fangstlokasjon.

4.2.3 *Melding om havneanløp (POR)*

Fartøy over 15 meter skal sende melding om havneanløp senest 2 timer før anløp havn. Gjennomføres siste fangstoperasjon nærmere havn enn 2 timer skal meldingen sendes så snart som mulig etter avsluttet fangstoperasjon og før fartøyet kommer til havn. I meldingen skal det oppgis kvantum om bord, hva som skal landes, tidspunkt for ankomst havn, opplysninger om havn og landingssted.

Tilsvarende opplysninger stilles det krav om i landingsmeldingen som gjelder for fartøy mellom 13 og 15 meter mv.

Det foreslås derfor at ERS forskriftens §13 Melding om havneanløp også gjøres gjeldende for fiskefartøy under 15 meter.

---

⁸ Forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen §30

4.2.4 *Krav til programvare*

I ERS forskriftens § 4 fremgår det at «Det skal kunne benyttes rapporteringssystem som til enhver tid oppfyller Fiskeridirektoratets gjeldende krav til generering, autentisering og sikring av elektroniske meldinger og som er bekreftet tillatt av Fiskeridirektoratet».

Fiskeridirektoratet er leverandørnøytral når det gjelder programvare for elektronisk rapportering av fangst og innsatsdata fra norske fiskefartøy.

Dette innebærer at potensielle leverandører av slik programvare vil fremstille denne for utprøving hos Fiskeridirektoratet. Fiskeridirektoratet vil da se til at programvaren blir testet og tillatelse til bruk på norske fiskefartøy gitt dersom de formelle krav oppfylles. I dag er programvaren fra Dualog Fisknett AS, Bytek Nordic AS og Trackwell godkjent til bruk i elektronisk rapportering på norske fiskefartøy.

Fiskeridirektoratet foreslår at de krav som i dag stilles til ERS programvare for fiskefartøy 15 meter og over også gjøres gjeldende for fiskefartøy under 15 meter.

4.2.5 *Krav til support*

Dagens leverandører av elektronisk rapporteringssystem har etablert support eller støttefunksjon som er tilgjengelig for brukerne store deler av døgnet eller alle ukedager. Slik support er svært viktig for brukerne for at de skal kunne oppfylle de krav til rapportering som de er pålagt. Fiskeridirektoratet har ikke nødvendig detaljkunnskap til de system som tilbys dagens fiskeflåte for å ta på seg dette ansvaret.

Fiskeridirektoratet foreslår at krav til 24/7 support / støttefunksjon hos leverandører av ERS programvare til bruk i den norske fiskeflåten formaliseres i ERS forskriften.

4.2.6 *Toveis kommunikasjon med fiskeflåten gjennom ERS-systemet*

Data fra fiskeflåten om fangst, posisjon og innsats er svært nyttig for Havforskningsinstituttet. En ønsket tilleggsfunksjonalitet utover dagens rapportering vil være å få mulighet til å ha en toveis kommunikasjon med fiskeflåten gjennom ERS-systemet. Dette gjelder kystfiskeflåten men også den havgående flåten. En slik mulighet kan brukes til å bestille en mer utfyllende prøvetaking enn standard rapportering for et representativt utvalg av fangster. Det kan være ønsker om at fisker selv tar spesielle prøver av fangsten (for eksempel for genetiske analyser, aldersbestemmelse, fremmedstoff, etc.) eller at fangsten eller deler av fangsten ønskes undersøkt i detalj av forskere eller opplært personale på landingsanlegget når den blir landet. Denne funksjonaliteten er til dels tatt i bruk ved dagens «sildelotteri», der HI bestiller fangstprøver via ERS fra utvalgte fangster av sild basert på robuste statistiske metoder, og der fartøy fryser ned en kasse med sild som tas med til land. En utvidelse av dette systemet bør implementeres som en standard funksjonalitet i ERS, og vil danne grunnlag for å gjøre utvalgsundersøkelser av en helt annen kvalitet enn man kan ved dagens enveis rapportering.

Også Fiskeridirektoratet har behov for en slik toveis kommunikasjon med fiskeflåten. Dette vil gi direktoratet muligheten til i forkant å sende driftsmeldinger til alle norske fiskefartøy (eks. nedetid i Fiskeridirektoratets mottak av ERS meldinger i forbindelse med

oppgraderinger, tekniske problem i mottak av ERS meldinger hos andre kyststater). En slik melding kan i fremtiden også benyttes som kanal for å kontakte enkelt fartøy for å korrigere tekniske problem mm.

Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet vil arbeide videre med dette temaet med sikte på å forskriftsfeste et krav til slik ERS rapport i fremtiden.

4.2.7 Oppsummering krav til fangst-, aktivitet og innsatsdata fra fangst- og fiskefartøy

Fiskeridirektoratet foreslår at gjeldende krav til elektronisk rapportering for fartøy på eller over 15 meter, gjøres gjeldende for alle norske fiskefartøy⁹ ved at;

- melding om fangst skal sendes daglig og senest kl. 2359 UTC,
- melding om havneanløp skal sendes senest 2 timer før anløp havn eller når siste fangstoperasjon er gjennomført dersom det er kortere enn 2 timer til havnen, og
- de krav som i dag stilles til ERS programvare gjøres gjeldende for fartøy under 15 meter.

Det foreslås videre for alle fiskefartøy at;

- melding om havneavgang skal sendes før fartøyet forlater havn,
- adgangen til å rapportere fangst per dag for garn- og linefartøy oppheves,
- fartøy under 15 meter som benytter andre redskap enn trål, not og snurrevad kan angi fangst per døgn. Disse fartøyene skal likevel angi opplysningene per fangstlokasjon, og
- kravene til support/støttefunksjoner hos leverandører av ERS programvare formaliseres i ERS forskriften.

Videre viser vi til behovet for en toveis kommunikasjon med fiskeflåten gjennom ERS-systemet, og foreslår at Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet arbeider videre med dette temaet.

5 Prinsipielle spørsmål

Disse spørsmålene ble vurdert ved innføring av elektronisk posisjons og fangstrapportering for fartøy over 15 meter st.l.

---

⁹ Ved at virkeområde i kapittel III. Elektronisk rapportering i Forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy endres til å omfatte alle norske fiske- og fangstfartøy.

6 Administrative kostnader

I dag omfattes i størrelsesorden 600 norske fartøy av krav til posisjonsrapportering og ERS. Ved å utvide rapporteringskravene til å omfatte alle norske fartøy økes antallet fartøy til om lag 6.000.

Dette vil være et helt nytt og interessant marked for både leverandører av kommunikasjonsløsninger og ERS programvare. Ventelig vil antall leverandører som ønsker å fremstille seg for godkjenning til bruk i den norske fiskeflåten øke sterkt. Dette og den sterke økningen i antall fiskefartøy som omfattes av ordningen samt krav til høyere frekvens på posisjonsrapportering vil medføre en enorm økning i antall posisjons- og ERS meldinger som mottas i Fiskeridirektoratet. Dette vil kreve økt innsats i form av økt bemanning i overvåkningen av meldingsflyten fra flåten for å sikre nødvendig kvalitet på data og oppfølging av avvik. Det forutsettes da at fartøy under 15 meter skal likebehandles med fartøy 15 meter og over når det gjelder overvåking av at meldinger mottas fra det enkelte fartøy ihht til regelverket.

I tillegg til behovet for økte ressurser vil en slik sterk økning i mengden data kreve omlegginger i hvordan Fiskeridirektoratet i dag kommuniserer med installatører av sporingsutstyr og leverandører av ERS programvare, hvordan meldingsflyten overvåkes og i måten man responderer på ved identifiserte avvik. Fiskeridirektoratet må derfor påregne store utviklingskostnader for å etablere nødvendig teknologi for kontinuerlig overvåking og automatisk identifisering av avvik i rapporteringen fra den enkelte aktør (maskinlæring).

7 Iverksetting – trinnvis innføring

Behovet for disse dataene tilsier at datainnsamlingen bør settes i gang så raskt som mulig. Vi anbefaler i utgangspunktet at regelverket inkluderer alle samtidig. Av praktiske hensyn vil Fiskeridirektoratet imidlertid foreslå at krav om posisjonsrapportering og ERS for fiskefartøy under 15 meter gjennomføres trinnvis:

Fra 1.1.2020: Alle fartøy 11 – 14.99 m st.l. (Antall fartøy: 662)

Fra 1.1.2021: Alle fartøy 10 – 10.99 m st.l. (Antall fartøy: 1649)

Fra 1.1.2022: Alle fartøy registrert i Fiskeridirektoratets register over merkepliktige fiskefartøy (Antall nye fartøy: 3304)

Fiskeridirektoratet har siden år 2000 benyttet en slik trinnvis innføring ved senking av sporingsgrensen fra opprinnelig 24 m st.l., via 21 m st.l., 18 m st.l. for i 2008 å ende opp med at kravet til posisjonsrapportering omfatter alle fartøy 15 meter og over. Krav til ERS ble gjort gjeldende for alle norske fiskefartøy 15 meter og over fra og med høsten 2009.

8 Avslutning

I forvaltningen av datafattige bestander og i arbeidet med å følge opp forvaltningsprinsippet er det svært ønskelig å kunne bygge på et mer omfattende og detaljert datagrunnlag for en god del av bestandene enn det som foreligger gjennom allerede eksisterende datakilder. Innsatsdata og posisjoner som angir hvor fisket foregår vil gi sikrere grunnlag for bestandsvurderinger og en bedre forvaltning av bestandene. Kunnskapen kan gi oss

faresignaler på et tidligere tidspunkt, og gjør oss i stand til å iverksette tiltak raskere og mer treffsikkert. Med dagens begrensede kunnskap om beskatning og bestandssituasjon for datafattige bestander, reflekteres også kunnskapsnivået i tiltakene ved at føre-var prinsippet kan gi strengere reguleringer for eksempel fordi bestandsreduksjon oppdages sent og det må handles raskt eller at det legges opp til et lavere uttak av bestanden enn det vi ellers kunne hatt.

En reduksjon i fangst av en art kan ha flere årsaker enn bestandssituasjonen, for eksempel at fartøy har endret fiskemønster. Innsatsdata gjør at vi i større grad kan tolke trender i fangstdataene.

Posisjoner vil gi mer kunnskap om utbredelse og beskatning av lokale bestander eller bestandskomponenter.

Posisjonsdataene vil bli kartfestet og formidlet gjennom kystnære fiskeridata, og dermed også digitalt tilgjengelige for kommunene. En gevinst for fiskerne er at bedre data vil gi kommunene et bedre kunnskapsgrunnlag for å ta hensyn til fiskeriinteressene i arealplanprosesser. Det setter også Fiskeridirektoratet bedre i stand til ivareta denne delen av fiskeflåten reelle behov for areal i kystsonen gjennom oppfølgende dialog med kommunen.

En annen viktig gevinst er med hensyn til markedsadgang og hvor forskjellige sertifiseringsorganer vil etterspørre dokumentasjon om hvor fisken er fanget (sporbarhet).

Et system med toveis kommunikasjon gjør det mulig å spisse kunnskapen i ressursforskningen. Dette åpner for at Havforskningsinstituttet kan bestille mer utfyllende informasjon fra utvalg av flåten. Dette vil kunne dekke behovet for etterspurt overvåkningsfiske/forskningsfiske, for eksempel etter pigghå.

Forslaget om rapporteringsplikt setter både tekniske, sikkerhetsmessige og innholdsmessige krav. Systemleverandører kan basert på disse kravene utvikle produkter som de kan tilby til næringen. Mange av meldingene som pålegges fisker, kan sendes automatisk og dermed begrenser det manuelle arbeidet for fisker i forbindelse med rapporteringsplikten. Innfasing av posisjons- og innsatsdata fra fiskefartøy under 15 meter st.l. vil innebære at Kystfiskeappen fases ut.

Vi har valgt å ha fokus på databehovet og hvordan sikre at de dataene vi samler inn er av god kvalitet, og har ikke gått nærmere inn på de ulike produktene som tilbys i markedet. Vi er kjent med at mange kystfartøy har installert AIS, og i fisket etter kongekrabbe er det i dag et krav om å ha AIS om bord. I høring av deltakerforskriften 2019, åpen gruppe torsk, foreslås også bruk av AIS. AIS-systemet slik det fungerer i dag fyller imidlertid ikke de kravene som settes i vårt forslag. Dette gjelder blant annet at AIS sender ut signaler uten tanke for bestemte mottakere. Mottas ikke signalene får vi ingen informasjon om årsaken, samtidig som disse posisjonene er «tapte». Fangst, aktivitets- og innsatsdata kan ikke sendes gjennom AIS systemet, og dersom en hadde et system der posisjoner ble hentet fra AIS-systemet, er det likevel behov for et (tilleggs)system som er satt opp for å rapportere fangst og innsatsdata elektronisk. AIS gir ikke mulighet for toveis kommunikasjon.

Gitt behovene som er listet opp innledningsvis, har Fiskeridirektoratet funnet foreslåtte løsning som den mest hensiktsmessige samlet sett. Hvis vi utelukkende skulle foreslå et

Endelig dokument per 12. oktober 2018

system for å dekke kontrollbehovet, ville strengere krav ved landing av fangstene med en umiddelbar veiing og registrering på kaikant være å foretrekke.

9 Forslag til endring av forskrift

Forskrift om endring av forskrift om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy

Fastsatt av Fiskeridirektoratet ... med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villtlevande marine ressursar (havressurslova) § 43 jf. forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy § 22.

I

I forskrift 21. desember 2009 nr. 1743 om posisjonsrapportering og elektronisk rapportering for norske fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endring:

§ 7 første ledd bokstav f) – h) (ny) skal lyde:

- f) på eller over 11 meter største lengde uavhengig av hvor de befinner seg fra og med 1. januar 2020
- g) på eller over 10 meter største lengde uavhengig av hvor de befinner seg fra og med 1. januar 2021
- h) som ikke er nevnt i bokstav a) - g) uavhengig av hvor de befinner seg fra og med 1. januar 2022

§ 8 første ledd bokstav a) (endret) skal lyde:

Fartøy som nevnt i § 7 første ledd:

- a) bokstav a) - b) og f) – h) skal sende melding om fartøyets posisjon til Fiskeridirektoratet minimum hvert femte minutt. Når fartøyet kun kan kommunisere slike meldinger vha satellitt skal melding sendes minimum hvert tiende minutt.

§ 10 første ledd bokstav f) – h) (ny) skal lyde:

Bestemmelsene i dette kapitlet gjelder for norske fiske- og fangstfartøy:

- f) på eller over 11 meter største lengde uavhengig av hvor de befinner seg fra og med 1. januar 2020
- g) på eller over 10 meter største lengde uavhengig av hvor de befinner seg fra og med 1. januar 2021
- h) som ikke er nevnt i bokstav a) - g) uavhengig av hvor de befinner seg fra og med 1. januar 2022

